Şarpele iubirii de argint, rădăcina a toată fărădelegea

Situația umilă în care a ajuns România prin deposedarea ei de bogățiile materiale de către oamenii de afaceri pătimași mă face să mă gândesc la versetele 23-25 din Sfânta Evanghelie după Marcu din capitolul 10: *„Şi Iisus, uitându-Se în jur, a zis către ucenicii Săi: Cât de greu vor intra bogaţii în împărăţia lui Dumnezeu! Iar ucenicii erau uimiţi de cuvintele Lui. Dar Iisus, răspunzând iarăşi, le-a zis: Fiilor, cât de greu este celor ce se încred în bogăţii să intre în împărăţia lui Dumnezeu! Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăţia lui Dumnezeu*”.

Părintele Justin Pârvu spunea că această situație ar trebui asumată de către toți românii și depășită prin ,,răbdare și rugăciune”. Dumnezeu a îngăduit sărăcia materială ca să ne ajute să ne pocăim, nu ca să plecăm în lumea largă după bogății, uitând de Ortodoxie, de tradiții și de pământul apărat cu sânge de strămbuni.

Oricât de bogați am fi pe plan material, trebuie să acordăm atenție sufletului, altminteri trecerea la cele veșnice se face spre bucuria necuraților, așa cum reiese și din vedenia Sfântului Andrei cel Nebun pentru Hristos:

„În altă vreme umblând Sfîntul Andrei prin cetate a văzut de departe un mort care era dus la groapă şi omul acela era foarte bogat şi mulţime de popor mergea după dânsul, cu multe lumânări şi cu tămâie, iar clericii cântau pe lângă el obişnuitele cântări ale îngropării şi plângere multă de la ai săi se auzea. Iar sfântul vedea, ca înainte văzătorii, ce se petrecea la mortul acela şi a stat privind şi, deodată, a început a nu se mai simţi pe sine mult timp. Şi iată, a văzut o mulţime de arapi mergând înaintea lumânărilor şi strigau: „Amar lui, amar lui”. Şi ţineau nişte saci în mîini şi turnau cenuşă pe oamenii care mergeau împrejurul mortului. Iar alţii de bucurie şi de veselie jucau şi râdeau fără de ruşine, ca nişte neruşinate desfrânate, alţii urlau ca şi câinii, iar alţii guiţau ca porcii, căci al lor era mortul acela. Alţii mergeau în jurul lui şi îl stropeau pe mort cu apă rău mirositoare, iar alţii prin văzduh zburau împrejurul mortului şi miros urât ieşea din trupul acelui păcătos. Iar alţii din urmă mergeau plesnind cu mâinile şi cu picioarele şi zgomot mare făceau, batjocorind pe cei ce cântau şi aşa grăiau între dânşii: „Să nu vă dea

*vouă Dumnezeu, nici unuia, ca să vedeţi lumina, ticăloşilor creştini, căci cântaţi unui câine: „Cu sfinţii odihneşte sufletul lui” şi încă robul lui Dumnezeu îl numiţi pe acesta, care este vinovat de toată răutatea”.**

Nici mirenii și nici călugării nu sunt scutiți de patima iubirii de argint și nici de urmările acesteia, așa cum reiese dintr-o altă vedenie a aceluiași sfânt:

Venind Sfîntul Andrei în târg, la o cruce a aflat pe un oarecare monah a cărui viaţă o lăudau toţi ca fiind îmbunătăţită; căci cu adevărat bine se nevoia, precum se cuvine monahilor, însă era biruit de iubirea de argint fără de măsură; mulţi dintre cetăţeni, mărturisindu-şi înaintea lui păcatele, îi dădeau lui mulţime de aur ca să o împartă la săraci pentru mântuirea sufletelor lor, iar el, fiind cuprins de nesăţioasa patimă a iubirii de argint, nimănui nu da, ci în punga sa punea totul şi, văzând că argintul se înmulţeşte, se bucura. Iar Fericitul Andrei, mergând pe calea aceea unde ticălosul monah îşi avea petrecerea sa, cu ochi prooroceşti a văzut un şarpe înfricoşat încolăcindu-se pe grumazul lui. Şi mergând aproape de călugăr privea la şarpele acela. Iar călugărul, socotind că este unul din săraci şi stăruie ca să ia milostenie, i-a zis: „Dumnezeu să te miluiască frate, că nu am ce să-ţi dau”.

Fericitul Andrei, depărtându-se puţin de dînsul, a văzut o hârtie în văzduh, deasupra şarpelui, scrisă cu litere negre: ***„Şarpele iubirii de argint, rădăcina a toată fărădelegea”.*** *Apoi, uitându-se înapoi, a văzut doi tineri certându-se între dânşii: unul era negru şi avea ochii întunecaţi, căci era diavol, iar altul era alb ca o lumină cerească, căci era îngerul lui Dumnezeu. Şi zicea tânărul cel negru: „Al meu este călugărul acesta, că voia mea face, căci nemilostiv şi iubitor de argint este şi cu Dumnezeu parte nu are, ci ca un al doilea slujitor de idoli mie îmi slujeşte”. Iar luminosul înger zicea: „Ba nu, al meu este de vreme ce posteşte şi se roagă şi este smerit şi blând”. Şi se certau aşa amândoi şi nu era pace între dânşii. Atunci s-a auzit un glas din cer spre purtătorul de lumină înger, zicînd: „Nu ţine parte cu călugărul acela şi lasă-l pe el, căci lui Mamona slujeşte, iar nu lui Dumnezeu”.***

Accesarea fondurilor europene reprezintă un alt mod de a încuraja patima iubirii de argint și un cal troian pentru ecumenism dacă aceste fonduri sunt solicitate de mănăstiri sau parohii. Cel care oferă fonduri europene poate avea unele pretenții privind investiția pe care o sponsorizează. De exemplu, Mănăstirile de la Meteora au fost nevoite să renunțe la ***avaton*** în anul 1948

pentru a fi transformate ulterior în obiective turistice: *,,După construirea unei șosele care facilitează accesul către mănăstirile din vârful stâncilor, turismul a început a devasta orice urmă de sfințenie care mai exista la Meteora. Astăzi, mănăstirile de la Meteora au ajuns muzee, „cimitire" ale autenticului monahism de odinioară".****

Acest lucru care se urmărește și în ceea ce privește Sfântul Munte Athos și nu numai.***** De aceea, accesarea fondurilor europene ar trebui privită cu mare **suspiciune** de către starețiii tuturor mănăstirilor românești atrase și acestea de mirajul fondurilor europene. S-a trădat Ortodoxia la pseudosinodul din Creta? Starețiii care au făcut astfel de împrumuturi au de ales acum între Hristos și mamona de pe comorile fondurilor europene, căci neîndeplinirea unor condiții impuse la contractarea împrumuturilor poate avea urmări nefaste.

O mare încercare a creștinilor din aceste timpuri (dictatura electronică) profețită în Apocalipsă, capitolele 13-15 se apropie. Astfel, în curând nu vom mai putea cumpăra sau vinde dacă nu vom accepta semnul fiarei 666 pe mâna dreaptă sau pe frunte. Dacă nu ne obișnuim din timp să luptăm cu patima iubirii de argint, cădem direct în ghearele lui Antihrist!

Dumnezeu să ne ajute pe toți să luptăm cu toate patimile și să fim ai lui Hristos! Amin.

Prof. Lucreția P.

8 ianuarie 2020

*https://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-andrei-nebun-pentru-hristos-146751.html

**ibidem

***https://www.crestinortodox.ro/editoriale/avatonul-de-nu-voie-femeile-sfantul-munte-athos-121113.html

****ibidem